

melse, at Staten skulde have Valget medlem disse to Udveje. Det kunde være meget rigtigt, hvis det helt igennem var Staten, der stod for det, men man maa dog i hvert Fald i dette Øjeblik, hvis man ønsker Virksomheden drevet af de Selskaber, som nu bestaar, regne med disse Selskaber som Parter i Sagen, med hvilke der maa forhandles. Kommissionen for forhandlet med Selskaberne, og det er oprigtig talt mit Indtryk, at Kommissionen ikke blot i høj Grad har haft Statens og Samfundets Tarv for Øje under disse Forhandlinger, men ogsaa været heldig med at drive Selskaberne saa langt i Retning af Indrømmelser til Fordel for Staten og Samfundet, som det overhovedet var muligt. Jeg har derfor stor Tvivl om, at det skulde være muligt nu at genoptage Forhandlingen med Selskabet, og i Særdeleshed da paa den Basis, det ærede 22de Medlem for Hovedstaden anviste.

Jeg maa maaske sige til det ærede Medlem for Gentofte-Kredsen (Abrahamson), som henviste til, at der ved Privatbanerne findes Adgang til tvungen Voldgift til Bilæggelse af Arbejdsstridigheder, at dette beror, som han selv oplyste, paa en frivillig Overenskomst mellem Selskaberne og Personaleorganisationerne, det beror ikke paa Koncessionerne og endnu mindre paa nogen Lovbestemmelse, Som Følge deraf er det ogsaa muligt og maaske ingenlunde usandsynligt, at denne Overenskomst ved Lejlighed bliver opsagt af Personalerne, og i saa Fald har den jo ikke nogen Værdi.

Det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) mente, at Abonnentorganisationen ikke var heldig, og hentskellige, at man i Udvalget skulde beskæftige sig med dette Spørgsmaal og se at faa en bedre Repræsentation. Som det ærede Medlem maaske vil vide, vælges Abonnentrepræsentantskabet for Provinsernes Vedkommende af Abonnenterne selv gennem Centralerne. Men det var ganske udelukket at foreskrive en saadan Valgmaade for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende, og derfor blev Kommunalbestyrelserne der anmodet om at udpege det fornødne Antal Medlemmer til at tiltræde Repræsentantskabet. Nu mener det ærede Medlem, at man i Stedet for skulde anmode Erhvervsorganisationerne derom. Jeg tror ikke, den Vej, det ærede Medlem her anviser, er fremkommelig, thi Erhvervsorganisationerne er jo, trods deres store Betydning, ogsaa i Særdeleshed i dette Forhold, dog kun Repræsentanter for en Del

af Abonnenterne, og selv om det ærede Medlem nu med Rette kan sige, at det ikke er Luksustelefoner, de repræsenterer, vil jeg hævde, at der er mange andre Telefoner end disse, som ikke kommer ind under dette Begreb. Jeg tror nok, man i Almindelighed maa hævde, at for et saa stort Samfund som Københavns og Frederiksberg Kommuner tilsammen vil man ikke kunne finde nogen Repræsentation, der i højere Grad egner sig til at være Generalnævner end netop de kommunale Forsamlinger. En anden Sag er, at Erhvervsorganisationerne har deres velbegrundede Krav paa at blive spurgt og hørt i disse Forhold, og det ærede Medlem maa indrømme, at jeg ogsaa har foranlediget, at de har faaet Lejlighed dertil. De er blevet hørt baade af Telefonselskabets og af Telefonrepræsentantskabets Udvalg, som skulde forhandle om disse Ting, og har altsaa haft Lejlighed til overfor disse Forsamlinger at fremføre deres Argumenter.

Det er Spørgsmaal af meget betydelig principiel Rækkevidde, der her er rejst. For det ene Spørgsmaals Vedkommende har det ikke overrasket mig saa meget, idet Forbeholdet der er taget i Kommissionens Betænkning. For det andet Spørgsmaals Vedkommende har det overrasket mig, og jeg haaber, det vil lykkes forholdsvis hurtigt at komme igennem den Vanskelighed, som derved optaarn sig. Jeg vil haabe, at det ærede 22de Medlem for Hovedstaden og det Parti, han repræsenterer, vil kunne give efter for de samme Betragtninger, som jo maa have været vejledende og bestemmende for de Medlemmer af Kommissionen, der tilhører det ærede Medlems Parti. Som det ærede Medlem vil vide, har alle Medlemmerne af Telefonkommissionen af 1917 været enige om at gøre det Forslag, som her er fremsat af mig, og det er da mit Haab, at det maa lykkes, selv om der selvfølgelig skal en Udvalgsbehandling til, meget hurtigt at blive færdig med denne Sag. Der er jo den Grund dertil, at den nuværende Koncession for Københavnselskabets Vedkommende udløber allerede den 31. Marts, og det vilde være ønskeligt at undgaa Forhandling om en kortvarig Forlængelse af Koncessionerne.

Thomas Larsen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Arbejdsstridigheder. Jeg vil dog gerne forudskikke, at ogsaa